

ע"פ 17410/10/16 - דודו ניר אזולאי, אלי לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17410-10-16 ניר אזולאי ואח' נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר-אב"ד, שופטת גיליה רביד, שופט שי יניב
המערערים
1. דודו ניר אזולאי
2. אלי לוי

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערערים וב"כ עו"ד חיה ציון זכאי ועו"ד בנתורה

ב"כ המשיבה עו"ד גלי חצב

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

כתב האישום בתיק זה כלל 3 נאשמים. מי שהיה נאשם 1 אהרון לב איננו נדון כרגע בפנינו. הערעור הוא ערעורם של מי שהיו נאשמים 2 ו-3 (להלן: "אזולאי ולוי").

לפי האמור בכתב האישום, המערערים שניהם חברו למי שהיה נאשם 1 אהרון לב, קיבלו ממנו אינפורמציה על דירות אותן ניתן לפרוץ, פרצו לדירות הללו. באשר לאזולאי מדובר בשתי דירות. באשר ללוי מדובר בדירה אחת. הפריצה נעשתה בתנאים נוחים מאד מבחינתם, שכן היה בידם מידע קודם שבדירה לא יהיו נוכחים אנשים. השניים עשו סיור מקדים ואכן חדרו לדירות שמדובר בהן. מכל אחת מהדירות נגנב רכוש הכולל כסף מזומן וסכום לא מבוטל, תכשיטים שכללו עגילי זהב וטבעת באישום הראשון וטבעת זהב ושרשרת זהב בשווי כולל של למעלה מ- 7,100 ש"ח באישום השני.

בדיעבד אין מחלוקת על כך שמדובר בדירות שנשכרו ע"י המשטרה בעקבות הפעלתו של סוכן במבצע לגילוי עבירות סם. בין הסוכן לבין מי שהיה נאשם 1 נקשרה ידידות, הסוכן "הדליף" לאותו נאשם 1 פרטים על הדירות. הנאשם 1 אמר לסוכן כי יש לו צוות מצויין (בפועל השתמש נאשם 1 בביטוי בוטה וולגרי יותר) ואכן הצוות שכלל את שני המערערים שבפנינו נכנס לפעולה וביצע את שתי ההתפרצויות לגבי המערער אזולאי והתפרצות אחת לגבי המערער לוי.

בימ"ש קמא, כב' השופט צ' עוזיאל, סגן נשיא, קבע לגבי המערער אזולאי כי המתחם נע בין 10 ל- 22 חודש ובסופו של דבר הטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שקיבל לגביו תסקיר שרות מבחן.

התסקיר הצביע על כך שהמערער ביצע את העבירות, לטענתו, על רקע של שימוש בסם, בינתיים עבר טיפול גמילה מסמים, שעל כן המליץ התסקיר בשורה התחתונה להימנע משליחתו למאסר בפועל.

לגבי המערער 2, ציין התסקיר כי מדובר במי שעובד בעיריית ת"א מזה 28 שנה. את העבירה נשוא כתב האישום הנוכחי עבר על רקע משבר בחייו, משבר שעניינו בגירושין. מאז עלה על פסי שיקום וגם לגביו ההמלצה היתה להימנע ממאסר.

לגבי מערער זה קבע בימ"ש קמא כי המתחם ינוע בין 6 עד 18 חודשי מאסר.

בפועל הוטלו על מערער 1, עשרה חודשי מאסר שירוצו בפועל ואילו על המערער 2 - שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות לאחר קבלת חו"ד של הממונה.

על הענישה הערעור שבפנינו.

הנימוק היחיד שלמעשה מעלה הסניגורית, עניינו שיקום. לטענתה, זהו מקרה קלאסי באשר לכל אחד משני המערערים שבו צריך היה בימ"ש קמא לעשות שימוש בסמכותו ויכולתו מכוח תיקון 113 לסטות ממתחם הענישה שקבע בשל הליך השיקום שעבר כל אחד משני המערערים. הסניגורית איננה משיגה על מתחם הענישה שנקבע ועל הדברים שנאמרו בגזר הדין ביחס למשמעות העבירות, אלא כאמור כל הערעור מתחיל ומסתיים בנושא השיקום.

התביעה מפנה לנימוקים שעמדו גם בפני בימ"ש קמא, התחכום שבעבירות, העובדה שהמערערים פעלו כצוות ובשורה התחתונה לענישה עצמה שאיננה מחמירה ונופלת מהענישה שהוטלה במקרים אחרים.

שמענו את עמדת הסניגורית, עיינו במסמכים העדכניים שהוגשו לנו ביחס לכל אחד מהמערערים. ביחס למערער אזולאי הוגש לנו מסמך מעיריית ת"א, היחידה לטיפול בהתמכרויות, שמצביע על כך שהמערער ממשיך בטיפול השיקום מזה זמן רב ושומר על נקינות מסמים.

ביחס למערער לוי, הוגש לנו מסמך מ"התחלה חדשה" שגם ממנו עולה כי המערער מתמיד במפגשים עם הקבוצה הטיפולית שבה השתלב והמטפלים בו סבורים כי הוא נעזר בהליך הטיפולי וממליצים להעדיף במקרה זה שיקולי שיקום על שיקולי ענישה ולהתיר לו להמשיך בהליך הטיפולי במסגרת צו המבחן ושרות לתועלת הציבור.

התמונה העולה משני המסמכים דלעיל איננה שונה מהתמונה שהיתה בפני בימ"ש קמא עובר למתן גזר הדין. גם אז היו בפני ביהמ"ש תסקירי מבחן שהצביעו על התהליך וביהמ"ש נתן להם משקל מלא. עדיין סבר כי הליך השיקום במקרה זה, אין די בו כדי להביא לסטייה ממתחם הענישה ואת האמור בו יש לשקלל במסגרת גזירת הדין בתוך המתחם.

נראה לנו כי בכך צדק בימ"ש קמא ואין מקום להתערב בהחלטתו.

מדובר לגבי המערער אזולאי בשתי התפרצויות שמבוססות על אינפורמציה מקדימה ובהם נגנב רכוש רב. למזל כולנו הדירות היו דירות של המשטרה והנזק שנגרם הוא נזק מדומה בהקשר זה. יחד עם זאת, מבחינת כל אחד משני המערעים, הם ביצעו את העבירות עד תומן, כאשר כמובן אינם מודעים לכך כי מדובר בדירות שנשכרו ע"י המשטרה.

מתחם הענישה בדרך כלל עבור עבירת התפרצות נע בין 12 ל- 24 חודשים, וזאת בניסיונות שאינן מחמירות במיוחד. במקרה הנוכחי, להתפרצות נלווה הרכוש הרב שנגנב שמחמיר את התמונה.

אנו ערים לתהליכי השיקום שעבר כל אחד משני המערעים, שניהם בנושא הסמים. צדק בימ"ש קמא כאשר סבר כי אין בטיפול זה כדי להצביע על כך שניתן לסטות מטעמי שיקום. הסנגורית הציגה את השאלה וכי מה עוד יחשב שיקום אם לא השתלבות בתהליך גמילה מסמים? ביהמ"ש נתן תשובה לשאלה זו במתחם שנקבע על ידו וגם במיקום. גם המתחם היה מקל והמיקום היה בתחתיתו של המתחם, למרות שהנסיבות כשלעצמן הצדיקו מיקום גבוה יותר בצורה משמעותית.

נראה לנו כי בכך ניתן ביטוי מלא לשיקום שעברו המערעים למאמץ שעשו בהקשר זה ויש למערעים על מה לברך.

סוף דבר, איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בימ"ש קמא ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום י"א טבת תשע"ז, 09/01/2017 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

גיליה רביד, שופטת

דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד

החלטה

המערער אזולאי יתייצב לריצוי מאסרו בתאריך 12.2.17. על המערער להתייצב בתאריך זה בכלא ניצן, אלא אם כן

עמוד 3

תהיה הוראה אחרת, והסנגוריות ידאגו בתקופה שנותרה לביצוע הליכי המיון והשיבוץ במסגרת שב"ס.

באשר למערער 2, לוי, הוא ירצה את עבודות השרות בבית אבות משען. תאריך תחילת העבודה ביום 28.2.17.

המערער הוזהר כחוק.

לגבי שני המערערים, ניתן בזה צו עיכוב יציאה מהארץ והערבויות הקיימות ישמשו להבטחת התייצבותם.

ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ז, 09/01/2017 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

גיליה רביד, שופטת

**דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד**